

Κατερίνα Τζαναβάρη

ΜΙΑ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ ΑΝΔΡΙΚΗ ΚΕΦΑΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Η μαρμάρινη ανδρική κεφαλή που εξετάζεται βρέθηκε τη δεκαετία του '60 στις εργασίες καθαρισμού του βόρειου τείχους της Βέροιας. Τα εικονιστικά χαρακτηριστικά της μορφής και ορισμένα μορφολογικά στοιχεία επιτρέπουν τη σύγκρισή της με ανδρικά ταφικά πορτρέτα της εποχής του Αδριανού, δημιουργίες του τοπικού εργαστηρίου γλυπτικής, που δραστηριοποιείται στη Βέροια από την ύστερη ελληνιστική μέχρι και την αυτοκρατορική εποχή. Η μορφή φέρει διάδημα με οκτώ ροδανθή λουλούδια, συμμετρικά τοποθετημένα στην επιφάνεια του κεντρικού στελέχους. Το χαρακτηριστικό αυτό φυτό συνδέεται με την Ίσιδα και οδηγεί στην ταύτιση του απεικονιζόμενου με ιερέα της θεάς.

Δεν έχουν ακόμη διευκρινιστεί οι συνθήκες και η εποχή ίδρυσης του ιερού των Αιγυπτίων θεών στην πόλη, η λατρεία τους τεκμηριώνεται, ωστόσο, από ταφικά ευρήματα και αναθηματικά μνημεία. Πρόκειται για πήλινα ειδώλια των μέσων του 2ου και του 1ου αι. π.Χ., κτερίσματα σε γυναικείες και παιδικές ταφές, που απεικονίζουν την Ίσιδα, την Ίσιδα-Τύχη και τον Έρωτα-Αρποκράτη. Στα αναθηματικά μνημεία περιλαμβάνονται ενεπίγραφοι βωμοί και πλάκες με αποτυπώματα ποδιών. Σύμφωνα με την επιγραφική μαρτυρία, η λατρεία της Ίσιδας κατά την αυτοκρατορική εποχή αποτελούσε επίσημη λατρεία της πόλης της Βέροιας, ενώ μαρτυρείται και η ύπαρξη ιερατείου, που υπηρετούσε τη λατρεία της Ίσιδας ως Λοχείας.